

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18774/2024
05.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Татомир Лековић, адвокат из ..., против тужених ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Дејан Гајић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1079/23 од 28.09.2023. године, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1079/23 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 5805/21 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезу тужени да се иселе са свим лицима и стварима из непокретности уписане у листу непокретности број .. к.о. Крагујевац 1 – породичне стамбене зграде тужилаца постојеће на парцели .. . Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженима надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 168.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1079/23 од 28.09.2023. године, укинута је првостепена пресуда и пресуђено тако што је I) усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезани тужени да се иселе са свим лицима и стварима из непокретности уписане у листу непокретности број .. к.о. Крагујевац 1 – породичне стамбене зграде тужилаца постојеће на парцели .., II) да се обавезу тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 330.200,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужених није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Другостепени суд се у побијаној одлуци изјаснио у погледу приговора пресуђене ствари и дао правилне разлоге које прихвата и овај суд па се ревизијом неосновано фактички указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 10. ЗПП.

Према чињеничном стању утврђеном пред другостепеним судом, пред којим је отворена расправа у смислу члана 383. став 3. ЗПП, катастарска парцела .. у улици ... број .., уписана је као градско грађевинско земљиште, а као носиоци права својине на земљишту и на породичној стамбеној згради која се налази на парцели, уписани су тужиоци са сувласничким уделима од по $\frac{1}{2}$. Према решењу Градског народног одбора – Стамбене управе број 33895 од 15.07.1949. године од ЂЂ са станом у улици ... број .. одузет је цео стан за војну пошту уз обавезу да се пресели у исту улицу у стан број .. . Према уговору о замени станова од 29.09.1959. године, који је закључен између ЕЕ са станом у улици ... број .. и КК са станом у улици ... број .., извршена је замена станова тако да је ЕЕ прешла у стан у улици ... број .. са супругом и два малолетна детета. Према Уговору о коришћењу стана број 5541-17/VIII од 1955. године, станодавац ЖЖ је издала кориснику ЂЂ стан у улици ... број .. за износ станарине од 600,00 динара месечно, а према решењу Општине Крагујевац од 31.12.1965. године одређена је нова станарина за стан у улици ... број .., чији је давалац на коришћење ЗЗ. Између ЂЂ и ЗЗ закључен је 21.04.1969. године Уговор о коришћењу стана којим је утврђено да ће носилац станарског права користити стан који је предмет уговора заједно са члановима свог домаћинства. Према пријави за стан у улици ... број .., носилац права је ЂЂ са члановима породичног домаћинства, женом ЖЖ рођеном 1901. године и децом ЗЗ рођеним 1942. године и ћерком (нечитко име) рођеном 1936. године. На захтев ЕЕ са станом у улици ... број .. Месна заједница Крагујевац је 09.12.1985. године издала потврду да ЕЕ станује у стану са супругом ИИ, сином ЈЈ, снајом ДД и унуком ГГ. ЕЕ, рођена ... је преминула ...2010. године са последњим пребивалиштем у Крагујевцу у улици ... број .. . Према допису Града Крагујевца, Градске управе за имовину из 2017. године, нису евидентирана лица која се наводе у захтеву као закупци стана у својини грађана на стану који се налази у улици ... број .. у Крагујевцу јер нису имали пријаву у складу са Законом о пријављивању и евидентирању закупаца на неодређено време у становима у својини грађана, задужбине и фондација, а Историјски архив Шумадије поседује фрагментарно доказе. Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2825/14 од 23.04.2015. године одбијен је тужбени захтев тужилаца АА и ББ да се обавезу тужени да се иселе и испразне породичну стамбену зграду тужилаца у Крагујевцу која је предмет и овог спора. Пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2392/15 од 09.08.2016. године из разлога да у том моменту тужиоци нису имали активну легитимацију за вођење парнице у смислу члана 37. Закона о основама својинско-правних односа јер нису били уписани у катастар непокретности као власници предметне зграде, па је другостепени суд закључио да се не ради о правноснажно пресуђеној ствари с обзиром да је за материјалну правноснажност пресуде потребно да поред истоветности тужбеног захтева и парничних странака, постоји истоветност чињеничног стања чега у претходно вођеној парници садржаја у парници није било.

Решењем О 276/08 од 04.03.2008. године на заоставштини покојне ЛЛ, бивше из ..., која се између осталог, састоји од права коришћења к.п. .. у к.о. Крагујевац и права

власништва на породичној стамбеној згради подигнутој на тој парцели, за наследнике су оглашени овде тужиоци АА и ББ.

Након отворене расправе и утврђеног чињеничног стања другостепени суд је укинуо првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев уз закључак да су тужиоци уписани као сувласници предметне непокретности са уделима од по $\frac{1}{2}$ на к.п. .. к.о. Крагујевац 1 и породичној стамбеној згради која се налази на наведеној парцели, а који тужени користе без правног основа с обзиром да нису доказали да имају право које спречава њихово иселење. Тужени на којима је био терет доказивања основа коришћења наведеног стана, нису доказали да спадају у круг лица која могу да користе спорни стан у складу са одредбама Закона о становању („Службени гласник РС“, бр. 50/92), у случају смрти закупца, нити да је купац у смислу наведеног закона сада пок. ЕЕ (умрла ...2010. године) јер се та чињеница не може утврдити из здружених писаних доказа, као и да немају на други начин решену стамбену потребу. Пуномоћник тужених није могао да се изјасни о степену сродства тужених и сада пок. ЕЕ и пок. ЂЂ, а подношење предлога пред другостепеним судом у отвореној расправи за достављање Извода из матичне књиге на наведене околности није прихваћен с обзиром да су тужени преклудирани у овој фази поступка достављањем доказа у складу са одредбом члана 384. став 5. у вези члана 372. ЗПП. Стога је сходно члану 37. Закона о основама својинскоправних односа основан захтев за иселење тужених.

По оцени Врховног суда правилно је другостепени суд применио материјално право када је донео побјану одлуку и усвојио тужбени захтев.

Одредбом члана 37. Закона о основама својинскоправних односа, прописано је да власник може тужбом захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари (став 1.); власник мора доказати да на ствари чији повраћај тражи има право својине, као и да се ствар налази у фактичкој власти тужениог (став 2.); право на подношење тужбе из става 1. овог члана не застарева.

У конкретном случају, тужиоци су уписани као сувласници предметне непокретности са уделима од по $\frac{1}{2}$ и као власници непокретности сходно члану 37. Закона о основама својинскоправних односа имају право да траже иселење тужених из ове непокретности, јер тужени нису доказали да имају право које спречава њихово иселење из предметног стана. Тужени нису доказали да су правни следбеници сада пок. ЕЕ и пок. ЂЂ, као ни тврдњу да је њихов правни претходник био носилац станарског права на спорном стану и да могу да користе стан у складу са чланом 34. Закона о становању („Службени гласник РС“ бр 50/92),

Ревизијским наводима оспорава се изнето становиште уз образложење да је правни претходник тужених била носилац станарског права, оспоравајући фактички оцену доказа и чињенично стање утврђено у другостепеном поступку, што не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**